

Høringsnotat

Lovavdelingen
Juli 2013
Snr. 13/5137

HØRING – FORSKRIFTSENDRINGER SOM FØLGE AV GJENNOMFØRING I NORSK RETT AV ATEN-FORORDNINGEN OG ATEN-KONVENSJONEN (FORSIKRINGSPLIKT, SERTIFIKAT OG GEBYRER)

1 Innledning

I november 2002 vedtok IMO en protokoll til Aten-konvensjonen 1974 om transport av passasjerer og deres reisegods til sjøs. Norge har signert og ratifisert 2002-protokollen til Aten-konvensjonen. Hovedtrekkene i det internasjonale regelverket er gjennomført i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) kapittel 15.

For en nærmere redegjørelse av Aten-konvensjonen vises til Prop. 54 LS (2012–2013) side 13 og 14.

Forordning 392/2009 (i det følgende «Aten-forordningen») er en del av sjøsikkerhetspakken fra EU-kommisjonen. Forordningen gjennomfører hovedtrekkene i Aten-konvensjonen i EU, men utvider virkeområdet for reglene til å omfatte også nasjonal skipsfart på visse vilkår, jf. artikkel 2 første ledd. Aten-forordningen gjennomfører ikke Aten-konvensjonen artikkel 2 nr. 1, artikkel 17, artikkel 17bis, artikkel 19 og artikkel 22.

Aten-forordningen gjør Aten-konvensjonens bestemmelser gjeldende for passasjertransport med EU-tilknytning, enten fordi skipet seiler med flagget til eller er registrert i en medlemsstat, transportavtalen er inngått i en medlemsstat eller avgangs- eller bestemmelsesstedet etter transportavtalen ligger i en medlemsstat.

For en nærmere redegjørelse for Aten-forordningen vises til Prop. 54 LS (2012–2013) side 16 og 17.

IMO vedtok 20. november 2006 «Guidelines for the implementation of the Athens convention», jf. Circular letter No. 2758. Retningslinjene er tatt inn i Aten-forordningen, jf. artikkel 1 punkt 1 b. For en nærmere redegjørelse for IMOs retningslinjer vises til Prop. 54 LS (2012–2013) side 14 og 15.

Aten-forordningen er gjennomført i norsk rett ved lov 7. juni 2013 nr. 30 om endringer i sjøloven (reglar om passasjeransvar, m.a. gjennomføring av forordning (EF) nr. 392/2009), jf. Innst. 223 L (2012–2013) og Prop. 54 LS (2012–2013), jf. sjøloven § 418 første ledd. Lovendringen gjennomfører også deler av Aten-

konvensjonens regler som ikke tidligere er gjennomført i sjøloven. Aten-konvensjonens regler gjelder som norsk lov for passasjertransport som er omfattet av Aten-konvensjonen, men som faller utenfor virkeområdet til Aten-forordningen, jf. sjøloven § 418 tredje ledd. I tillegg gir loven nasjonale regler om tvungen ansvarsforsikring for norske skip i nasjonal passasjertransport som faller utenfor Aten-konvensjonen og Aten-forordningen når skipene er sertifisert for å føre flere enn 12 passasjerer, jf. sjøloven § 418 annet ledd.

Lov 7. juni 2013 nr. 30 om endringer i sjøloven (reglar om passasjeransvar, m.a. gjennomføring av forordning (EF) nr. 392/2009) er ennå ikke trådt i kraft.

Som følge av innføringen av Aten-forordningen og Aten-konvensjonen i norsk rett er det behov for å gi nærmere bestemmelser om forsikringsplikt, sertifikat og gebyr i forskrift.

Det legges opp til at forskriftsendringene settes i kraft samtidig med loven.

2 Forslag til forskrift om endring i forskrift om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992

Aten-konvensjonen artikkel 4 a nr. 1 innfører tvungen ansvarsforsikring for skip som er sertifisert til å føre mer enn 12 passasjerer, med opp til et beløp som tilsvarer 250 000 SDR multiplisert med så mange passasjerer som skipet er sertifisert til å føre. Styresmaktene i konvensjonsstatene skal utstede sertifikater som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet som konvensjonen krever, jf. artikkel 4 a nr. 2.

Aten-konvensjonen artikkel 4a gir nærmere regler om sertifikater og deres form, innhold, utstedelse og gyldighet mv. På samme måte som ved gjennomføringen av ansvarskonvensjonen 1992 og bunkerskonvensjonen 2001 i norsk rett er det lagt opp til at disse bestemmelsene gjennomføres i forskrift. Sjøloven § 418 fjerde ledd, jf. endringslov 7. juni 2013 nr. 30 gir departementet myndighet til å gi nærmere bestemmelser om hvilke vilkår forsikringen eller sikkerheten må oppfylle for å kunne godkjennes, samt om sertifikater og deres form, innhold, utstedelse, gyldighet, herunder at en institusjon kan utstede sertifikat, og om bruk og registrering av elektroniske sertifikater.

Forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992 gir regler om forsikring og sertifikater etter ansvarskonvensjonen og bunkerskonvensjonen som tilsvarer de nærmere bestemmelsene som gis i Aten-forordningen og Aten-konvensjonen. Det foreslås derfor å innføre bestemmelsene om forsikring og sertifikater etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen gjennom endring i denne forskriften, slik at regler om forsikring og sertifikater etter bunkerskonvensjonen, ansvarskonvensjonen, Aten-forordningen og Aten-konvensjonen samles i én forskrift.

Det foreslås etter dette en endringsforskrift som gjennomfører de nærmere bestemmelsene om forsikring og sikkerhet for ansvar for passasjertransport i Aten-konvensjonen og Aten-forordningen. I tillegg foreslås det regler om

forsikringsplikt for norske passasjerskip i henhold til sjøloven § 418 annet ledd slik bestemmelsen lyder ved endringslov 7. juni 2013 nr. 30.

Den foreslåtte endringsforskriften gir nærmere nasjonale regler om håndhevingen av forsikringsplikten som følger av lovendringene, samt nærmere regler om forsikringsattest for skip som omfattes av Aten-forordningen og Aten-konvensjonen.

Når forskriften nå foreslås også å omfatte forsikring og annen sikkerhet for ansvar etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen samt regler om forsikringsplikt for norske passasjerskip etter sjøloven § 418 annet ledd, er det behov for å endre forskriftens tittel. I stedet for å henvise til alle de relevante ansvarskonvensjonene i forskriftstittelen, foreslås tittelen endret slik at det fremgår at den regulerer forsikring og annen sikkerhet for ansvar etter enkelte bestemmelser i sjøloven.

3 Forslag til forskrift om endring i forskrift om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til skipssikkerhetsloven mv. og forskrift om endring i forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet

Som følge av innføringen av Aten-forordningen og Aten-konvensjonen i norsk rett får Sjøfartsdirektoratet nye oppgaver og økt arbeidsmengde knyttet til søknadsbehandling og utstedelse av sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen. Det foreslås derfor å innføre regler om gebyr for Sjøfartsdirektoratets behandling av søknader om og utstedelse av sertifikater i henhold til Aten-forordningen og Aten-konvensjonen, jf. sjøloven § 418 første og tredje ledd, jf. lov 7. juni 2013 nr. 30 og forslaget i høringsnotatet her om endring av forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992.

Som følge av dette foreslås det endringer i forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til skipssikkerhetsloven mv. (Sjøfartsdirektoratets gebyrforskrift) og i forskrift 21. desember 2009 nr. 1738 om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff).

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

På side 32 i høringsnotatet om ratifikasjon og gjennomføring i norsk rett av Aten-konvensjonen og Aten-forordningen (høringsnotat mars 2012) redegjør departementet for de økonomiske og administrative konsekvensene av den forsikringsplikten som følger av Aten-konvensjonen, Aten-forordningen samt sjøloven § 418 annet ledd:

«Gjennomføring av Aten-konvensjonen og Aten-forordningen får administrative konsekvenser for sjøfartsstyresmaktene fordi Sjøfartsdirektoratet etter artikkel 4bis må utstede sertifikat for norske passasjerskip som skal stadfeste at det aktuelle skipet har forsikring i tråd med konvensjonen. Dette vil kunne bli en administrativ byrde. Det kan spørjast om Sjøfartsdirektoratet bør få heimel for å krevje gebyr for å utstede sertifikata. I tillegg må Sjøfartsdirektoratet etter artikkel 4bis nr. 13 kontrollere at skip som kjem i hamn eller seglar frå norsk hamn og som har

løyve til å frakte meir enn 12 passasjerar, har forsikring eller annan økonomisk tryggleik for beløpa i artikkel 4bis nr.1».

De økonomiske og administrative konsekvensene av forsikringsplikt som følge av Aten-konvensjonen, Aten-forordningen samt sjøloven § 418 annet ledd omtales nærmere i Prop. 54 LS (2012–2013) kapittel 12 på side 37-38.

Forslaget til forskrift om endring av forskrift om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992 i høringsbrevet her, som gjennomfører de nærmere bestemmelsene i Aten-konvensjonen og Aten-forordningen om forsikringssertifikater mv., har ikke særskilte økonomiske og administrative konsekvenser.

Sjøfartsdirektoratet anslår at direktoratet vil utstede ca. 700 sertifikater om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-konvensjonen og Aten-forordningen per år. Anslaget baserer seg på antallet kontrollpliktige passasjerskip med gyldige sertifikater pr. 31. desember 2012. Anslaget er imidlertid noe usikkert, siden norske skip kan få utstedt sertifikat fra andre land enn Norge, og utenlandske skip kan søke om sertifikat i Norge.

Arbeidet med utstedelse av sertifikater for ansvar etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen vil være av tilsvarende art som for sertifikater for oljesølansvar etter Bunkerskonvensjonen 2001. Sjøfartsdirektoratets arbeid vil blant annet bestå av søknadsbehandling og sertifikatutstedelse. Arbeidsmengden per sertifikat vil derved være tilnærmet lik, og det foreslås å fastsette nivået på gebyr for sertifikat etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen på samme nivå som eksisterende gebyr for sertifikat om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter Bunkerskonvensjonen 2001.

Gebyr for sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen, jf. sjøloven § 418 første og tredje ledd, foreslås satt til kr 2289, som er i samsvar med gebyr for sertifikat om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter Bunkerskonvensjonen 2001, jf. Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff § 6 nr. 2.3.

For utenlandske skip foreslås det timebasert gebyr. Dette vurderes som mest hensiktsmessig da individuelle forskjeller av dokumentasjon forventes å forekomme i større grad ved søknader for utenlandske skip. Timebasert gebyr er lagt til grunn for utstedelse av sertifikat om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter Bunkerskonvensjonen 2001 når det gjelder utenlandske skip. I henhold til Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff § 9 er timesatsen pr i dag kr 1101. Gebyrets størrelse anses for å være kostnadsbasert, jf. Finansdepartementets R-112/2006.

Foreslått gebyr for utstedelse av sertifikater om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen anslås å gi ca. kr 1 602 300 i økte inntekter for Sjøfartsdirektoratet pr. år ved utstedelse av ca. 700 sertifikater per år. Det presiseres at anslaget er usikkert. Inntektene vil dekke Sjøfartsdirektoratets ressursbruk i forbindelse med utstedelsen av sertifikater.

5 Merknader til de enkelte bestemmelsene

5.1 Forskrift om endring i forskrift om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992

Til nytt kapittel 3

Nytt kapittel 3 innfører bestemmelser om forsikring mv. etter Aten-konvensjonen og Aten-forordningen samt bestemmelser om forsikring for nasjonal passasjertransport som ikke omfattes av reglene i Aten-konvensjonen og Aten-forordningen, jf. sjøloven § 418 annet ledd. Reglene er utformet etter mønster av tilsvarende regler om forsikring mv. etter ansvarskonvensjonen og bunkerskonvensjonen i forskriftens kapittel 1 og 2.

Til ny § 15 a

Det foreslås legaldefinisjoner av enkelte begreper som brukes i forskriften kapittel 3.

Til ny § 15 b

Aten-konvensjonen og Aten-forskriften benytter begrepet «utførende transportør» for ansvarssubjekt som har forsikringsplikt. I de nasjonale bestemmelsene i sjøloven § 418 annet ledd er begrepet «befrakter» benyttet. Dette er i samsvar med etablert terminologi i sjøloven. Det legges til grunn at begrepet «befrakter» omfatter den samme krets av ansvarssubjekt som begrepet «utførende transportør» i Aten-konvensjonen og Aten-forordningen. For å opprettholde sjølovens etablerte terminologi foreslås det å benytte begrepet «befrakter» i endringsforskriften.

Nærmere bestemmelser om forsikringsplikt etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen gis i endringsforskriften § 15 b første og annet ledd.

Nærmere bestemmelser om forsikringsplikt for skip etter sjøloven § 418 annet ledd er gitt i endringsforskriften § 15 b tredje ledd.

Forsikringsplikten etter Aten-konvensjonen, Aten-forordningen og de nasjonale bestemmelsene i sjøloven § 418 annet ledd er begrenset oppad til 250 000 SDR per passasjer per skadetilfelle, jf. endringsforskriften § 15 b fjerde ledd. Dette beløpet tilsvarer ansvarsbegrensningsbeløpet etter sjøloven § 175 første ledd nr. 1.

Til ny § 15 c

Det er ikke krav til sertifikat for skip som faller inn under § 15 b tredje ledd, jf. sjøloven § 418 annet ledd. Dette fremgår av at endringsforskriften § 15 c om sertifikatplikt kun viser til § 15 b første og annet ledd.

Til ny § 15 d

Bestemmelsen gir reglene i §§ 5 og 6 tilsvarende anvendelse.

Til ny § 15 e

Bestemmelsen gjelder sertifikatplikten for utenlandske skip.

Til § 16 første ledd

Det foreslås å endre forskriften § 16 første ledd slik at det føyes til en bestemmelse om formular for utferdigelse av sertifikat etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen.

Gjennom Aten-forordningen artikkel 1 punkt 1 bokstav b er IMOs forbehold og retningslinjer for gjennomføring av Aten-konvensjonen fastsatt som gjeldende rett, jf. vedlegg II til forordningen. I tillegg B II til IMOs retningslinjer for gjennomføring av konvensjonen er det gitt en mal for forsikrings sertifikat, jf. IMOs retningslinjer punkt 3. Malen er noe modifisert i forhold til malen som er lagt ved Aten-konvensjonen, jf. 2002-protokollen til Aten-konvensjonen artikkel 14 og vedlegg til protokollen, Sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar for passasjerers død eller personskade. På bakgrunn av at Aten-forordningens bestemmelser, herunder IMOs forbehold og retningslinjer, er inkorporert i norsk rett gjennom sjøloven § 418 første ledd, må malen vedlagt IMOs retningslinjer benyttes for forsikring som faller inn under Aten-forordningen.

Når det gjelder utformingen av sertifikat, foreslås det av praktiske grunner å benytte samme mal for sertifikat for hendelser som faller inn under Aten-forordningen, og hendelser som faller inn under Aten-konvensjonen uten å falle inn under Aten-forordningen. Det foreslås derfor å benytte malen vedlagt IMOs retningslinjer for sertifikat etter Aten-konvensjonen og Aten-forordningen.

5.2 Forskrift om endring i forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktigelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til skipssikkerhetsloven mv.

Til § 12 nr.1

I § 12 nr.1 andre ledd foreslås det tatt inn en bestemmelse om at årsgebyret ikke dekker sertifikatutstedelse om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet etter Aten-konvensjonen samt Aten-forordningen.

Til § 19 nr.4

I § 19 nr. 4 foreslås det tatt inn en bestemmelse om at utstedelse av sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-konvensjonen 2002 og Aten-forordningen ikke er unntatt fra bestemmelsene i kapittel 5.

Til § 24

I § 24 foreslås det tatt inn et nytt nr. 5 om gebyr for utstedelse av sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-konvensjonen eller Aten-forordningen.

Til § 35

I § 35 foreslås det tatt inn i et nytt fjerde punktum en tilsvarende bestemmelse som i § 24 nr. 5 gjeldende for utenlandske skip som får sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet.

5.3 Forskrift om endring i forskrift 21. desember 2009 nr. 1738 om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet

Til § 6 nytt nr. 2.4

I § 6 foreslås det tatt inn et nytt nr. 2.4 om fast gebyr på kr 2289 for sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-konvensjonen 2002 og Aten-forordningen.

For utenlandske skip foreslås oppkrevd gebyr på timebasis i henhold til § 9 i gebyrforskriften ved utstedelse av sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-konvensjonen samt Aten-forordningen, jf. forskriftforslaget i Sjøfartsdirektoratets gebyrforskrift § 35.

6 Forslag til forskrift om endring i forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992

Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten § 418 fjerde ledd.

Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56x (forordning nr. 392/2009/EF)

I

I forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992 gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for *ansvar etter enkelte bestemmelser i sjøloven*.

Nåværende kapittel 3 blir nytt kapittel 4. Nytt kapittel 3 skal lyde:

Kapittel 3. Forsikring mv. etter Aten-forordningen, Aten-konvensjonen og sjøloven § 418 annet ledd

§ 15 a (Definisjoner)

I kapittel 3 i denne forskriften betyr

a) Aten-konvensjonen: Aten-konvensjonen av 1974 om transport av passasjerer og deres bagasje til sjøs, endret ved protokoll av 2002

b) Aten-forordningen: forordning (EF) nr. 392/2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under sjøtransport av passasjerer

c) skip: ethvert sjøgående fartøy med unntak for luftputebåter

d) norsk skip: skip som er innført i norsk skipsregister

e) internasjonal transport: enhver transport dersom avgangs- og bestemmelsesstedet i henhold til transportavtalen ligger i to forskjellige stater, eller i den samme staten, dersom det i henhold til transportavtalen eller den fastsatte reiseruten er en mellomliggende anløpshavn i en annen stat

§ 15 b (Forsikringsplikt)

For norske skip i internasjonal transport skal bortfrakteren ha forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som dekker ansvar etter sjøloven § 418 første og tredje ledd, dersom skipet er sertifisert til å føre mer enn 12 passasjerer.

For skip i sjøtransport i Norge i klasse A og B etter artikkel 4 i direktiv 98/18/EF skal bortfrakteren ha forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som dekker ansvar etter sjøloven § 418 første og tredje ledd, dersom skipet er sertifisert til å føre mer enn 12 passasjerer, og

- a) skipet er registrert i Norge,*
- b) transportavtalen er inngått i Norge, eller*
- c) avgangs- eller bestemmelsessted i henhold til transportavtalen ligger i Norge.*

For norske skip i passasjertransport i Norge som ikke er omfattet av klasse A og B i direktiv 2009/45/EF artikkel 4, skal bortfrakteren ha ansvarsforsikring som dekker ansvar etter sjøloven § 418 annet ledd, dersom skipet er sertifisert til å føre mer enn 12 passasjerer.

Grensen for forsikringen eller annen økonomisk sikkerhet skal ikke være under 250 000 SDR multiplisert med det antall passasjerer som skipet ifølge sitt sertifikat har adgang til å føre.

Reglene i denne paragrafen gjelder også for skip som eies eller brukes av den norske stat eller av en annen stat, unntatt for krigsskip og andre skip som utelukkende nyttes i statlig, ikke kommersielt øyemed.

Norske skip som skal ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet etter første og annet ledd, skal ha om bord et sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet.

§ 15 c (Søknad om sertifikat for norske skip)

Søknad om sertifikat etter § 15 b sjette ledd sendes Sjøfartsdirektoratet på skjema fastsatt av direktoratet. Ved søknaden skal legges attest utstedt av eierens forsikringsgiver eller den som har stilt annen sikkerhet, om at det for skipet foreligger forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som oppfyller vilkårene i sjøloven § 418 annet og tredje ledd. Dersom det nyttes annen sikkerhet enn forsikring, må det gis nærmere opplysninger om sikkerhetens art.

I attesten skal bekreftes at forsikringen eller sikkerheten dekker ansvar av den art som er nevnt i sjøloven § 418, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 175 første ledd nr. 1, og at forsikringen eller sikkerheten i sin gyldighetstid bare kan sies opp med tre måneders skriftlig varsel til Sjøfartsdirektoratet.

Bestemmelsene i § 4 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 15 d (Godkjenning av forsikring mv.)

Bestemmelsene i §§ 5 og 6 gjelder tilsvarende for forsikring mv. som nevnt i § 15 b første og annet ledd.

§ 15 e (Sertifikatplikt for utenlandske skip)

Skip som omfattes av Aten-forordningen eller Aten-konvensjonen, skal ha om bord sertifikat som fastsatt i Aten-forordningen eller Aten-konvensjonen, utstedt eller bekreftet av vedkommende myndighet i skipets hjemstat.

Utenlandsk skip som ikke omfattes av Aten-forordningen eller Aten-konvensjonsskip skal ha sertifikat utstedt eller bekreftet av Sjøfartsdirektoratet eller av vedkommende myndighet i annen stat som omfattes av Aten-forordningen eller annen Aten-konvensjonsstat.

Bestemmelsene i § 7 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

Om søknad om sertifikat for utenlandske skip gjelder § 8 tilsvarende.

§ 16 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Sertifikat etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen utferdiges på formular anbefalt av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon i samsvar med Aten-forordningen.

II

Forskriften trer i kraft

7 Forslag til forskrift om endring i forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til skipssikkerhetsloven mv.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet [x] med hjemmel i lov [x].

Jf. EØS-avtalen [x] (forordning xx)

I

I forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til skipssikkerhetsloven mv. gjøres følgende endringer:

§ 12 nr. 1 andre ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Gebyret dekker ikke sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet etter Aten-konvensjonen 2002 eller Aten-forordningen.

§ 19 nr. 4 annet punktum skal lyde:

Dette gjelder likevel ikke for utstedelse av sertifikat om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter Bunkerskonvensjonen 2001, jf. § 24 nr. 3, og for utstedelse av sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-konvensjonen 2002 eller Aten-forordningen, jf. § 24 nr. 5.

§ 24 nytt nr. 5 skal lyde:

5. Utstedelse av sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten- konvensjonen 2002 og Aten-forordningen.

§ 35 nytt fjerde punktum skal lyde:

Sjøfartsdirektoratets sertifikatutstedelse til utenlandske skip i henhold til forskrift om forsikring og annen sikkerhet for ansvar etter Aten-konvensjonen 2002 og Aten-forordningen skal oppkreves i henhold til gebyrtariffen.

II

Forskriften trer i kraft [XX].

8 Forslag til forskrift om endring i forskrift 21. desember 2009 nr. 1738 om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet [x] med hjemmel i lov [x].

Jf. EØS-avtalen [x] (forordning xx)

I

I forskrift av 21. desember 2009 nr. 1738 om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet skal § 6 nytt nr. 2.4 lyde:

2.4. Sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-konvensjonen 2002 og Aten-forordningen kr 2 289,-.

II

Forskriften trer i kraft [XX].